

Hans Koldewijn bij zijn boerderij op de rand van het Linderveld. „Iedereen dacht, de gemeente zegt dat er een bedrijventerrein moet komen, dan zal dat wel zo zijn.“

Laatste Lindervelder hoopt op koeien rond het huis, net als vroeger

Plan Heerlijkheid Linde mag doorgaan van Hans Koldewijn SCHALKHAAR

Hij tekende mee aan plannen van IJssellandschap voor een biologische boerderij met 130 koeien. Hans Koldewijn, de laatste autochtone bewoner van het Linderveld.

BERT FELIX

Op de keukentafel ligt een kaart uit 1969, gemaakt door de toenmalige gemeente Diepenveen. Stedenbouwkundige toestand zoals die door Deventer wordt nagestreefd op grondgebied van Diepenveen, staat erop vermeld. Inclusief bedrijventerrein Linderveld.

Hans Koldewijn (47) heeft het allemaal meegemaakt in het huis dat zijn opa in 1934 bouwde aan de Oerdijk, randje Linderveld. De annexatie van Diepenveen, de brief die zijn ouders vijf dagen later kregen over het voorkeursrecht dat de nieuwe gemeente op het gebied legde, de actiegroep die ten strijde trok tegen de bedrijvigheid die er zou komen, het fatale oordeel van de Raad van State, de woningbouwplannen die volgden, de crisis, het zonnepanelenpark van D66, de plannen voor een bungalowpark in Afrikaanse sferen en tot slot de terugkeer naar de oorspronkelijke agrarische bestemming van het gebied.

Met als het aan Koldewijn ligt de omvorming tot Heerlijkheid Linde. Volgens de plannen moet er een nieuwe biologische boerderij in het gebied komen, met boerderijwinkel en horeca. „Dan heb ik weer koeien om mijn huis lopen, net als vroeger.“

Koldewijn is de laatste der Mohikanen, de enige die nog over is van de vroegere bevolking van het Linderveld. De rest? Allemaal vertrokken na de lancering van de plannen voor bedrijventerrein Linderveld. „Het is een beetje de oude stempel, hè. Iedereen dacht, de gemeente zegt dat er een

bedrijventerrein moet komen, dan zal dat wel zo zijn. Ook mijn ouders dachten zo."

De bewoners vonden elders een plek om te wonen en gingen in op het bod dat de gemeente deed op hun bezittingen. Met de plannen van de gemeente viel ook een buurt uiteen. „Daar werd in die tijd niet over gepraat, het ging alleen over het bod", zegt Koldewijn. Ook zijn ouders keken rond naar een alternatief. Een boerderijtje in Bathmen kwam nog het dichtst in de buurt. „Toch vonden ze geen geschikte woning. Intussen kwamen ook de bezwaren tegen het bedrijventerrein."

Het huis in de bocht van de Oerdijk, zo noemt hij zijn boerderij wel eens. Met vragende blikken als gevolg. Maar als hij boerderij Addnor zegt, weet iedereen in de omgeving waar hij het over heeft. Een afkorting is het, bedacht door zijn tante die naar Canada verhuisde. Algeheel door de natuur omringd, heet het voluit. „Dat was de laatste zeventien jaar weleens anders. Stond ik aan drie kanten tegen maïs aan te kijken."

Koldewijn gaat voor naar een veldje achter zijn kippenhok. Links heeft de maïs inmiddels plaatsgemaakt voor gras van een biologische boer, maar verder naar achteren toont de grond al een groene waas van maïsland in wording. „Voor boeren die hun bedrijf verder weg hebben, is maïs handig. Maar als de plannen van Heerlijkheid Linde doorgaan, heb ik straks weer koeien achter mijn huis."

Modellen

Natuurlijk schrokken de bewoners van het Linderveld eind vorige eeuw van de Deventer plannen. Maar het verzet tegen het bedrijventerrein kwam van buiten. Koldewijn laat een boekje zien met drie modellen van de woonwijk die er als alternatief voor het bedrijventerrein zou komen. „Hier, mijn huis zit in al die plannen midden tussen de huizen. Het zou een dorp worden, maar als ze je niet uitkopen, woon je wel in een dorp in plaats van tussen de weilanden."

Na de plannen voor woningbouw kwam de crisis. „Wij zouden na het bouwen van Steenbrugge aan de beurt zijn. Je ziet hoe dat gaat, aan die wijk zijn ze nog niet eens begonnen."

Na de schrik volgde berusting. Het was het moment dat Koldewijn het huis wilde verbouwen. „Je denkt eerst of het wel verstandig is om in je huis te investeren. Je schrikt, maar denkt ook: ik zie wel wat er gebeurt".

Het plan voor de Heerlijkheid Linde komt van IJssellandschap, Plaatselijk Belang Lettele, Platform Schalkhaar, LTO Noord afdeling Salland en de Stichting Sallands Erfgoed. Koldewijn hoopt dat dit plan wel doorgaat en dat er rust komt in het gebied. En een opknopbeurt voor de omgeving. „Je kunt wel zien dat er zeventien jaar niets is gebeurd."